

[Handelsministeren.]

andet høje Ting udover en Ændring med Hensyn til Ikrafttræden af Lovene.

Idet jeg hermed forelægger disse Lovforslag for det høje Ting, vil jeg gerne udtale, at jeg maa lægge Vægt paa, at de opnaar Lovskraft i indeværende Samling. Lovforslagene er nødvendiggjort af to af Danmark tiltraadte internationale Konventioner. Deres Formulering er fremgaaet af et omhyggeligt nordisk Samarbejde, og som nævnt har Sverige allerede givet tilsvarende Bestemmelser Lovkraft. Under Hensyn hertil og til, at Lovforslagene, som nævnt, har faaet en særlig grundig Behandling i Landstinget, skal jeg tillade mig at anbefale dem til velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Elmqvist: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag, der vedrører Ændringer i Søloven og Ændringer i Registreringsloven, til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting. Den højtærede Handelsminister har lige gjort udførligt Rede for Hovedprincipperne i de to Lovforslag, jeg her har nævnt, specielt i det vigtigste af disse, nemlig Forslaget vedrørende Ændringer i Søloven. Jeg skal derfor fatte mig nogenlunde kort, ogsaa af den Grund, at Rigsdagen jo ved Lovforslag som de foreliggende stilles overfor, hvad man vist med Rette kan kalde en meget bunden Op-gave.

De Lovforslag, vi her behandler, hviler, som Ministeren udtalte, paa to Konventioner, der er vedtaget paa de internationale Konferencer i Bryssel, Konferencer, der har haft til Opgave at skabe fælles internationale Regler i endnu større Omfang end hidtil paa Sørettens Omraade. At der saaledes skabes fælles internationale Lovregler, kan man sikkert være enig om er af ganske overordentlig stor Betydning netop paa et Omraade som Sørettens, fordi Grænserne mellem de forskellige Nationer i saa høj Grad ophæves, naar det drejer sig om Skibsarten. Imidlertid maa man ikke glemme, at en saadan international Lovgivning ogsaa kan have sin Skyggeside, nemlig at den undertrykker det for de enkelte Lande individuelle og særprægede til Fordel for det generelle.

Jeg tror dog ikke, der kan være Tvivl om, at naar Talen er om Søretten, er For-delene ved en international Lovgivning langt større end Ulemperne, og derfor bør man ogsaa efter min Mening, selv om der kan være et og andet i Lovforslag som de foreliggende, som man kunde ønske ander-

ledes, resignere og for disse Fordeles Skyld tage Lovforslagene, som de er, og bøje sig ind under Fællesskabets Krav, hvor Ændringer i Lovforslagene vilde være i Strid med disse Krav.

Jeg skal af de Grunde, jeg her har nævnt, ikke komme ind paa en indgaaende Gennemgang af Lovforslagene, men nøjes med at knytte nogle Bemærkninger til Hovedprincipperne i Hovedforslaget, nemlig Forslaget til Ændringer i Søloven. Efter Lovforslaget bortfalder, saaledes som den højtærede Minister har omtalt, Sølovens Kapitel 6, der handler om Bodmeri. Det er sikkert rigtigt, at disse Regler om Bodmeri ophæves. Den Ret, som derved er givet Skipperen til i Nødtilfælde at optage Pengelaan til Rejsens Fortsættelse eller Ladningens Bevarelse eller Viderebefordring og til til Sikkerhed derfor at pantsætte Skib, Fragt og Ladning paa nærmere fastsatte Vilkaar, er der nemlig med de nuværende Kommunikationsforhold ingen særlig Brug for og derfor ingen særlig Grund til at opretholde.

Maaske kan det være rimeligt at nævne, at ved at man ophæver disse Regler om Bodmerilaan, udelukker man jo ikke Skibsføreren fra, hvis han kommer i en Nødtilstand, at kunne optage Pengelaan, idet han stadig væk kan gøre det paa en saadan Maade, at Laangiveren erhverver Søpanteret i Skib og Fragt og derved ogsaa faar en vis Sikkerhed; men han kan altsaa ikke mere gøre det paa den nuværende Maade, gennem Bodmeriordningen, saaledes at han baade pantsætter Skib, Fragt og Ladning, og han kan heller ikke gøre det saaledes at de særlige Regler, der gælder med Hensyn til Fyldestgørelse for Bodmerilaan, kommer til at gælde.

Det andet Hovedpunkt i Lovforslaget omfatter Reglerne om Begrænsning af Redernes Ansvar. Her indsættes, som oplyst, et nyt Kapitel IV., som giver meget omfattende Regler for, i hvilket Omfang der skal gælde begrænset Ansvar for Rederne. Spørger man, hvorledes disse Regler staar i Forhold til de nugældende Regler, har den højtærede Minister jo allerede givet Svaret ved at udtale, at de i det væsentlige betyder en Indskrænkning, men dog ogsaa paa enkelte Punkter en Udvidelse.

Jeg kan i det store og hele bortset fra en enkelt Undtagelse tiltræde disse Indskrænkninger. Et begrænset Ansvar er nemlig med de nuværende Kommunikationsmidler heller ikke nødvendigt i saa stort Omfang, som det tidligere har været tiltrængt. Derfor er Indskrænkningen af det